

UTOLJÁRA KEZELIK

Tizenhét centi, ennyi volt az út a húsig.
A gépet már másra állítják be, engem
csak fél év múlva fogadnak itt újra.

Élni kell,
újra elvárások között, fogadkozom,
hogy nem felejttem el a szabadságot,
de már az első lépés végtelenül messze
vissz, és a bentiek, onnan az üvegajtón
túlról, hirtelen hiányozni kezdenek.

HAJNALVAKSÁG

Megint azt álmodtam, hogy elhagysz.
Csukott szemmel végigfuttatom ujjam
a lepedőn, nem fekszik ott senki.
A hűvös redőket markolva a héten
már negyedszer veszem biztosra:
elmentél, most tényleg vége,
egy másik nő kellett. Akit kezeltek,
azzal ne aludjon senki.

Kiszédelgek a konyhába.
Asztalnál ülsz, kenyérre vaját kensz.

26 CSOMAGOL

A kert minden végtagja, a levágott,
talicskába gyűjtött ágak és a gyümölcs,
amit később hoz a nyár, itt marad
a tanyán. Te: utazol tovább.

VISSZAREPÜL

27

Amit most itthagysz, otthonos,
szülőföldnél ismerősebb ország.
Elemelkedsz a lankás vidékről,
ahol a kutyával naponta jártál.

Körmöd alatt viszed a tanyát,
rejtegeted, mint a csempészárut.
A légikisasszony keze milyen ápolt.
Lenézni nem érdemes, csak felhő-

füstöt látnál a szárny alatt
gomolyogni. Levegőfolyosón
szálltok, köztes térben, mind-
egyik ujjadra fekete föld tapad.